

Jézus, Istennek Báránya

Régi lengyel ének

Lengyel dallam (1559?)

1. Jé - zus, Is - ten - nek Bá - rá - nya,
Kín - ja - i - dat ég s föld szán - ja.
A nap, a nap sö - tét - té vál - to - zik,
A föld, a föld reng és in - ga - do - zik.

2. Hegyek, halmok süllyedeznek, A kősziklák repedeznek, Holtak, holtak sírből feltámadnak, A szent, a szent városban jelt adnak.

3. Íme, a templom kárpitja Kettéhasad és megnyitja Helyét, helyét a szentek szentének, Jelét, jelét Jehova frigyének.

4. Mind ezekből ó, mit értsünk? És szívünkbe vajh' mit véssünk? Isten, Isten végtelen kegyelmét, Hozzánk, hozzánk csuda nagy szerelmét.

5. Fiát a szeretet Atyja Kereszt kínjaira adja, Értünk, értünk hogy eleget tégyen, Urunk, urunk s üdvözítőnk légyen.

6. Köztünk van a Szentek Szentje: A híveknek ezt jelentse Az ép, az ép kárpit hasadása, Földig, földig kettéhasadása.

7. Jézus, ki értünk szenvedtél, Hogy éljünk, halálra mentél: Néked, néked szívből hálát adunk, Holtig, holtig híveid maradunk!